Miten tehdä tilaa uudelle perintöä hukkaamatta?

Jani Latva-Nikkola

Ely syntyi vaikean ratkaisun kautta. Sen perustajat halusivat jatkaa evankelista lähetystyötä yhteisössä, jossa naisten pappeus hyväksytään. Heille oli tärkeää säilyttää yhteys siihen, minkä he olivat uskossa löytäneet ja kokeneet rakkaaksi: evankelinen usko, Siionin kanteleen laulut, lähetystyö ja monet rakkaat ihmiset. Samalla he olivat valmiita rakentamaan uuden lähetysjärjestön. Tämän ratkaisun merkitys näkyy kaikessa siinä työssä, jota Ely tänään tekee. Se ansaitsee kiitoksemme.

Nyt olemme uuden kysymyksen edessä. Perustajasukupolvi ikääntyy. Jäsenmäärämme on laskenut alle kuudensadan. Samaan aikaan työmme vuotuiset tuotot ovat nousseet miljoonaan euroon ja seurakuntien kanssa solmittujen nimikkosopimusten määrä on kasvanut.

Näissä kehityssuunnissa on jännite. Työtämme arvostetaan ja tuetaan, mutta tämä ei ole näkynyt vastaavasti uusina jäseninä. Miten työtämme tukeva ihminen löytää yhteyden myös Elyyn yhteisönä? Jäsenkampanja ei yksin riitä.

Uusi jäsen ei välttämättä tunne evankelista liikettä eikä Siionin kanteleen lauluja. Hän ei ole elänyt sitä historiaa, josta Ely syntyi. Hän on ehkä kiinnostunut raamatunkäännöstyöstä tai perhetyöstä, kuullut lähetystyöntekijän puheenvuoron tai tutustunut Elyyn oman seurakuntansa kautta. Hänkin on tervetullut. Hänellä on yhtä arvokas paikka tässä yhteisössä kuin muillakin. Meidän on osattava tehdä tilaa sekä perustajien hengelliselle perinnölle että uudelle ihmiselle, joka tulee toisenlaisesta taustasta. Siteeraan apostoli Paavalia:
Näin Kristus asuu teidän sydämissänne, kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja. Silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden, ja voitte tajuta Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon. Niin Jumalan koko täyteys valtaa teidät. Ef. 3:17-19

Vapaus Kristuksessa

Vapaus Kristuksessa on evankelisen uskomme ytimessä. Kristus on antanut itsensä meidän puolestamme. Hänen armonsa saamme vastaanottaa lahjana. Anteeksiantoa ei tarvitse ansaita. Jumalan edessä kelpaamisemme ei riipu siitä, miten hyvin onnistumme tai kuinka vahvaksi uskomme tunnemme. Vapaus Kristuksessa vaikuttaa myös siihen, miten kohtaamme toisemme. Saamme tulla mukaan keskeneräisinä, kysyä ja myöntää, ettemme tiedä kaikkea. Kristuksessa saamme tunnustaa toisemme sisariksi ja veljiksi jo ennen kuin tunnemme toisemme hyvin. Tämä koskee meitä kaikkia.

Juuret Raamatussa

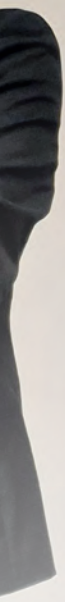
Juuret Raamatussa ilmaisee, mistä etsimme ymmärrystä ja mistä julistamme. Sitoutuminen Raamattuun tarvitsee käytännön muodon. Meidän on avattava sitä yhdessä, viivyttävä sen tekstien äärellä ja kysyttävä, mitä ne meille sanovat. Myös omat tutut käsityksemme saavat tulla tutkituiksi.

Evankelinen perintömme kuuluu tavassamme julistaa ja lauluissa, joita Siionin Kanteleesta laulamme. Voisimmeko antaa enemmän aikaa sen ymmärtämiselle, mitä jo laulamme ja mistä saarnaamme? Evankelinen perintö tarvitsee omakohtaisen löytämisen. Moni on saanut kasvaa siihen lapsuudesta asti. Silti tuttu sana voi avautua uudella tavalla vasta myöhemmin. Joku toinen kohtaa sen aikuisena ja huomaa: Tässä puhutaan armosta, jota minäkin tarvitsen.

Keskellä seurakuntaa

Keskellä seurakuntaa kertoo, mihin Ely kuuluu. Tämä on meille tietoinen kirkollinen linjaus. Ely on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestö. Sitoudumme kirkon yhteisiin linjauksiin ja toteutamme lähetystehtävää yhdessä seurakuntien kanssa.

Haluamme, että Elyyn liittyminen vahvistaa ihmisen yhteyttä omaan seurakuntaansa. Se tarkoittaa osallistumista seurakunnan jumalanpalveluselämään, yhteyttä sen työntekijöihin ja seurakuntalaisiin sekä vastuun ottamista yhteisestä tehtävästä. Lähettäjätoimintamme onnistuu, kun se vahvistaa seurakunnan omaa elämää ja lähetystehtävää. Tähän yhteyteen tuomme evankelisen perintömme. Siionin kanteleen laulut, Raamatun opetus ja armon julistus saavat palvella koko seurakuntaa, jonka keskelle haluamme työmme hedelmien kasvavan.

Seurakuntaan kuuluu ihmisiä, joiden teologiset näkemykset poikkeavat toisistaan. Myös Elyssä on näin. Jäsenellä on vapaus ajatella, kysyä ja keskustella. Järjestönä meillä on yhteinen vastuu toimia kirkon yhteydessä ja sen päätöksiä kunnioittaen. Tämä jatkaa perustajiemme ratkaisua tulevaisuuteen. Vaalimme seurakuntayhteyttä myös silloin, kun se vaatii meiltä kärsivällisyyttä ja kykyä kuunnella.

Sisaruus

Näitä kolmea ajatusta yhdistää sisaruus. Kun puhumme kulkemisesta leveydestä syvyyteen, tarvitsemme molempia. Raamatun äärellä etsimme syvyyttä. Seurakuntien yhteydessä on leveyttä: erilaisia ihmisiä, kokemuksia ja lahjoja. Kristuksessa avautuu taivaan avaruus, armon vapaus. Tässä yhteydessä saamme tunnistaa toisemme sisariksi ja veljiksi. Meidän ei tarvitse olla tuttuja voidaksemme alkaa tutustua.

Tämä ulottuu myös yhteistyökirkkoihimme. Lähetystyön kautta kohtaamme ihmisiä, joiden elämänolosuhteet voivat poiketa paljon omistamme. Heidän uskonsa ja kysymyksensä voivat syventää meidän uskoamme. Haluamme kuulla, mitä heille kuuluu, ja ymmärtää, mikä heille on tärkeää. Silloin myös lähetystehtävä voi tulla uudella tavalla omaksi. Ajattelemme: Tässä tahdon olla mukana.

Uuden jäsenen ei tarvitse syleillä historiaamme. Hän saa tutustua perintöömme ja tuoda yhteiseen tehtävään oman kokemuksensa. Tässä kohtaamisessa meillä kaikilla on mahdollisuus oppia. Perustajat ovat antaneet meille arvokkaan perinnön ja rakentaneet sille kodin tässä lähetysjärjestössä. Meidän tehtävämme on avata ovi myös niille, jotka tänään ovat tulossa.

Artikkeli pohjautuu Elyn hallituksen puheenjohtajan avauspuheenvuoroon, joka pidettiin Seinäjoella syyskokouksessa 20.9.2026.